

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/949/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217427
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217427.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej vo veci žalobkyne V., W.. Y.. R., W. W. B. O.Y., V. XX, H.: XX XXX XXX, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej W.A. Y.A., G. S. S. Q. W. W. Y., W. W. B. O.I.e, Župné námestie 13, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 5C 67/2012-146 z 29.9.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných konaniach, v ktorých na základe jej návrhu ako oprávnenej (veriteľka zo zmlúv o úvere) súdny exekútor predložil tomuto súdu ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. K nesprávnemu úradnému postupu podľa žalobkyne malo dôjsť tým spôsobom, že exekučný súd v žalobkyňou označených exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NZP), nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej 30 dňovej lehote (žaloby označené ZE) a vydal poverenia pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) čím reálne ohrozil jej legitímne očakávania na efektívne a účinné vymoženie jej pohľadávky a vystavil jej oprávnené záujmy riziku insolvenencie a zániku povinného, i zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jej ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohla prijať. Žalobkyňa v žalobách označených ako ISTINA RS namietala, že súd v rozpore so zásadou legality zakotvenou v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR realizoval úplný judičiálny proces spočívajúci v preskúmaní zákonnosti exekučných titulov, t.j. opätovnom posudzovaní jej práva na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Žalovaná na jej písomné žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v uvedených spojených veciach zmysle § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. pozitívne nereagovala.

Ďalším výrokom súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Uznesením sp. zn. 5C 67/2012-7 z 9.10.2012, právoplatným 11.10.2012, súd spojil na spoločné konanie veci žalobkyne pod sp. zn. 5C 67/2012, 5C 78/2012, 5C 88/2012, 5C 96/2012, 5C 109/2012, 5C 118/2012, 5C 119/2012, 5C 128/2012, 5C 152/2012, 5C 164/2012, 5C 165/2012, 5C 176/2012 s tým, že sa budú viesť pod sp. zn. 5C/67/2012.

V žalobách, v ktorých žalobkyňa namietala zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedla, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávnenou a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobkyne iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobkyňa v týchto žalobách uplatnila vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobkyňa uviedla, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobkyňa vyvinula úsilie, aby docielila vecný postup v exekučnom konaní, spísala a podala žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietala porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadovala informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podala sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach z toho dôvodu, že postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si žalobkyňa uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzala z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 €. Žalobkyňa si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietala vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázala na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného

súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si žalobkyňa uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzala z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- € a uplatnila si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietala, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, poukázala na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že neexistovala žiadna okolnosť, aby v stanovenej lehote nerozhodol, pristúpil k rozhodnutiu až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu si žalobkyňa uplatňuje náhradu majetkovej škody predstavujúcej náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri vyčíslení ktorej vychádzala z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- € a uplatnila si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Žalobkyňa v priebehu konania zadala objednávku na spracovanie znaleckého posudku na vyčíslenie výšky vzniknutej škody, v dôsledku skutočností v žalobe opísaných, za ktoré zodpovedá žalovaná. Znalecký posudok č. 1/2014 v konaní na Okresnom súde Spišská Nová Ves č.k. 9C 112/2012 ypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Podľa neho majetková ujma vzniknutá žalovanej diferencovane podľa jednotlivých typov žalôb je: žaloby NZP a NP spolu 30,76 € a žaloby ZE spolu 31,68 € (za každú žalobu).

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 519/2012 bola tomuto súdu dňa 3.8.2011 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnému Q.. Uznesením zo 14.10.2011, právoplatným 9.11.2011, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a uznesením z 9.5.2011, právoplatným 14.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 77/2005 bola tomuto súdu dňa 31.3.2005 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnej P.j. Dňa 9.5.2005 súd vydal poverenie a dňa 18.11.2010 oprávnený podal návrh na zmenu exekútora. Súd dňa 16.12.2010 vyzval exekútora, aby sa k žiadosti vyjadril a podal správu, v akom štádiu je exekučná vec, či došlo k vymoženiu pohľadávky a či si uplatňuje trovy exekúcie. Dňa 8.2.2011 exekútor vyčísli trovy exekúcie a súhlasil so zmenou exekútora. Uznesením z 27.1.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Po odvolaní sa oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením z 30.11.2011 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uznesenie sa stalo právoplatným 18.1.2012. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 420/2009 bola tomuto súdu dňa 24.7.2009 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnému B. F.. Dňa 10.9.2009 súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok, túto výzvu opakovane 27.11.2009. Po oznámení oprávneného, že žiadané doklady nepredloží, uznesením z 27.1.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá a po potvrdení uznesenia Krajským súdom v Košiciach (po odvolaní oprávneného) sa stalo právoplatným 31.5.2010. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 696/2006 bola tomuto súdu dňa 28.12.2006 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnému Q. O.. Dňa 21.3.2007 súd vydal poverenie pre exekútora, dňa 15.10.2009 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora. Dňa 23.11.2009 súd požiadal exekútora o vyčíslenie trov exekúcie, ktorý trovy vyčísli dňa 19.1.2010 a uznesením z 24.3.2010, ktoré sa stalo právoplatným 8.4.2010 súd uznesením rozhodol o zmene exekútora. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 793/2009 bola súdu dňa 14.11.2009 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnej H. B.. Dňa 16.11.2009 súd požiadal o doplnenie poverenia na vykonanie exekúcie a 31.3.2010 vydal

poverenie pre exekútora. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 703/2010 bola súdu dňa 10.5.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnej Y. V.. Uznesením z 29.7.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie napadol odvolaním oprávnený a v dôsledku späťvzatia odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením z 31.1.2011 odvolacie konanie zastavil. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 577/2011 bola súdu dňa 30.8.2011 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnej S. B.. Uznesením z 26.10.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a uznesením zo 7.6.2011, právoplatným 12.6.2012, bolo exekučné konanie zastavené. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 288/2009 bola súdu dňa 25.5.2009 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnej Q. V.. Dňa 1.6.2009 súd vyzval súdneho exekútora predložiť zmluvu o úvere, dňa 25.6.2009 súdny exekútor oznámil, že ju nepredloží. Po viacerých urgenciách súdu z 30.6.2009, 15.7.2009, 6.9.2009 a 7.1.2010, dňa 24.3.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Krajský súd v Košiciach po odvolaní sa oprávneného, uznesením z 23.6.2010 potvrdil toto rozhodnutie. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 976/2009 bola súdu dňa 28.12.2009 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnému S. B.. Dňa 12.1.2010 súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok. Žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá uznesením z 25.3.2010. Po odvolaní sa oprávneného, Krajský súd v Košiciach uznesením z 12.8.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Exekúcia bola zastavená uznesením z 15.11.2010, právoplatným 26.11.2010. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 110/2005 bola súdu dňa 11.5.2005 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnému U. O.. Poverenie bolo vydané 23.5.2005. Dňa 23.11.2010 bola súdu doručená žiadosť na zmenu súdneho exekútora, dňa 11.2.2011 súdny exekútor po výzve súdu zo 16.12.2010 oznámil, že súhlasí so zmenou exekútora a vyčíslil trovy exekúcie. Dňa 28.3.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a návrh na zmenu exekútora zamietol. Po odvolaní sa oprávneného, Krajský súd v Košiciach potvrdil uznesenie v časti o vyhlásení neprípustnosti exekúcie a o jej zastavení a odmietol odvolanie proti výroku, ktorým bol návrh na zmenu exekútora zamietnutý. Uznesenie sa stalo právoplatným 2.4.2012. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 2Er 110/2005 bola súdu dňa 26.4.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej V., s.r.o. proti povinnému X. O.. Uznesením z 29.7.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol, po odvolaní sa oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením z 24.8.2011 napadnuté uznesenie potvrdil.

V súvislosti s exekučnými spismi súd uviedol, že obsah týchto spisov mu bol známy z jeho rozhodovacej činnosti a tieto skutočnosti v zmysle § 121 O.s.p. nie je potrebné preukazovať.

Súd právne vec posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ako aj § 44 ods. 1, 2, 8, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a dospel k záveru, že ani jedna z prejednávaných žalôb nie je dôvodná, pretože v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označených exekučných konaniach, ani nezákonnosť žalobcom označených rozhodnutí exekučného súdu (ani jedno rozhodnutie nebolo odvolacím súdom zrušené) a ani výška žalobcom uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom pritom musia byť splnené súčasne a žalobkyňa nepreukázala už prvú z nich.

Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z dôvodov uvedených v ust. § podľa § 205 ods. 2 písm. a/, v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako aj podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v situácii, ak požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Trvala totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Poukazom na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a citujúc ust. § 15 O.s.p. namietala, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jej neprítomnosti,

odňal jej tým právo konať pred súdom a porušil jej právo na súdnu ochranu, keďže sa nemala možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, čím došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Pokiaľ ide o výšku škody, dala vyhotoviť znalecký posudok. Argumentovala, že ak žalovaná nereagovala na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ňou tvrdený skutkový stav. Nakoniec vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti rozhodovania o skutočnej škode, kedy súd sa zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a ignoroval tvrdenia žalobcu o škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštové a telekomunikačné výdavky. Z rozsudku súdu nie je zrejmä úvaha, na základe ktorej dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla.

Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 15.10.2015 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a po prejednaní veci v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 213 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadisk uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ , c/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ O.s.p.

Žalobkyňa konkrétne namieta, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Zo zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

Žalovanej bol rovnopis žaloby doručený 17.1.2013, žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila dňa 6.2.2013, jej písomné vyjadrenie prevzal právny zástupca žalobkyne 19.2.2013.

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 29.9.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyne (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Predvolanie na pojednávanie na deň 29.9.2014 bolo doručené žalobkyni 5.9.2014, a žalovanej 5.9.2014. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Dňa 24.9.2014 žalobkyňa doručila súdu prvého stupňa žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu porušenia zásady neustrannosti súdu a sudcu. V žiadosti uviedla, že jej bolo doručené rozhodnutie o nevyklúčení sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, s ktorým nesúhlasila, preto podala sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky. Navrhla prerušiť konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Neprítomnosť na pojednávaní dňa 29.9.2014 žalovaná písomne ospravedlnila.

Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie dňa 29.9.2014 nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili a keďže súd prvého stupňa nepovažoval žalobkyňou tvrdený dôvod za dôležitý v zmysle ust. § 119 ods. 2 O.s.p., za situácie, že žalovaná sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila, prejednal vec v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, ako aj oboznámením pripojených vyššie označených exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves a vo veci rozhodol.

Ak sa žalobkyňa ako riadne predvolaná účastníčka na pojednávanie súdu z vlastnej vôle nedostavila ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, sama sa zbavila procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ by sa žalobkyňa súdneho pojednávania zúčastnila, mala by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobkyne na súdnu ochranu preto porušené neboli.

Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom. Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené, neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa nebola vylúčená z pojednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.10.2012 č.k. 11NcC/49/2012-15. O sťažnosti žalobkyne proti tomuto uzneseniu Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením z 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 tak, že ju odmietol. Správne preto postupoval súd prvého stupňa, ak návrh žalobkyne na prerušenie konania, podaný z dôvodu rozhodovania ústavného súdu o jej sťažnosti, zamietol.

Aj pokiaľ ide o žalobkyňou namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm.c/ a f/ O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto nie sú dané.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný, ani nebola zistená iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyni tvrdným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod vyššie uvedenými spisovými značkami a nezákonnými rozhodnutiami vydanými v týchto konaniach, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v uvedených exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu v zmysle ustanovenia § 44 Exekučného poriadku, tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmaval súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku so zákonom, tým, že zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote a ani tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej 30 dňovej lehote.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní, a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak, v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov.

V prejednávanej veci exekučným titulom je práve rozhodcovský rozsudok, z ktorého dôvodu súd nebol viazaný lehotou 15 dní. V exekučných veciach, v ktorých súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia, urobil tak z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom. Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo vylúčené, aby súd rozhodol v lehote 15 dní a vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Vo vyššie uvedených konaniach preto nemožno vidieť nesprávny úradný postup, ako to namietala žalobkyňa.

Je treba konštatovať, že aj za situácie, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ako aj za situácie, že súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona 514/2013 Z.z. od 1.1.2013, teda aj v čase

rozhodovania súdu prvého stupňa, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenia vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ani nepreukázala, že by jej sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

Pokiaľ žalobkyňa nesprávny úradný postup súdu videla v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex officio v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom), vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zákona 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. c/ (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. 5 Cdo 439/2012, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011 atď.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Spišská Nová Ves v označených exekučných konaniach vedených na tomto súde je vecne správny.

Správny je aj záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia, ktorým je uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V prejednávaných veciach zrušenie (pre nezákonnosť) alebo zmena právoplatného rozhodnutia okresného súdu, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku, je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Žalobkyňa nemala úspech v odvolacom konaní, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.), a žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto o jej trovách nebolo rozhodnuté (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.